

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Tytułem ewentualnym strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Unia Europejska lub pozwane instytucje ponoszą odpowiedzialność pozaumowną;
- określenie procedury celem ustalenia możliwej do pokrycia straty rzeczywiście poniesionej przez skarżących;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący (ogółem 51) są deponentami lub udziałowcami Bank of Cyprus Public Company Ltd lub Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd. Dochodzą odszkodowania zgodnie z art. 268 i art. 340 akapity drugi i trzeci TFUE – regulującymi odpowiedzialność pozaumowną Unii – z tytułu strat, jakie ponieśli w wyniku środków podjętych przez pozwane instytucje, które zastosowały w stosunku do Republiki Cypryjskiej mechanizm bail-in.

Skarżący podnoszą, że pozwane instytucje zastosowały w stosunku do Republiki Cypryjskiej mechanizm bail-in, który doprowadził bezpośrednio do straty ich depozytów i udziałów. W opinii skarżących instrumenty bail-in przyjęte przez Republikę Cypryjską zostały wprowadzone wyłącznie celem wykonania środków przyjętych przez pozwanych i zostały również zatwierdzone przez pozwane instytucje.

Skarżący twierdzą, że mechanizm bail-in narusza prawo do własności chronione na mocy art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Skarżący wskazują także, że mechanizm bail-in narusza zasadę proporcjonalności, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę niedyskryminacji.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2014 r. – USFSPEI przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-75/14)

(2014/C 194/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis i D. de Abreu Caldas)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi na dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności pkt 27, 32, 46, 64 b), 65 b) i 67 d) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1023/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2013 r.;
- zasądzenie od pozwanych na rzecz USF symbolicznego euro w charakterze zadośćuczynienia oraz obciążenie ich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi niezgodność z prawem pkt 27, 32, 46, 64 b), 65 b) i 67 d) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1023/2013⁽¹⁾ w zakresie, w jakim zmieniają one w szczególności art. 5 (utworzenie grupy funkcyjnej SC), art. 6 (zniesienie gwarancji równoważności ścieżek kariery), art. 40 ust. 2 (ograniczenie urlopu z przyczyn osobistych do 12 ans), art. 43 akapit drugi (stwierdzenie zdolności do objęcia funkcji administratora od grupy zaseregowania AST 5 zamiast AST) art. 44 ust. 1 (nowe warunki awansu o stopień), art. 51 (postępowanie w sprawie nienależytego wykonywania obowiązków), art. 52 (urlop w interesie służby), art. 77 (stawka procentowa zgromadzonej emerytury w wysokości 1,8 %) oraz załącznik VIII art. 9 ust. 2 (wcześniejsza emerytura bez zmniejszenia świadczeń) regulaminu pracowniczego.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi naruszenie porozumienia zawartego przez związki zawodowe i prawodawcę dotyczącego nowelizacji z 2004 r., a w szczególności reformy przebiegu ścieżki kariery zawodowej, zasad liniowego przebiegu kariery i równoważności ścieżek kariery.

Podnosi również naruszenie art. 27 Karty praw podstawowych i art. 21 Europejskiej karty społecznej, zasady praw nabytych, zasady proporcjonalności i zasady niedyskryminacji.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (Dz.U. L 287, s. 15).

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2014 r. – Deza przeciwko ECHA

(Sprawa T-189/14)

(2014/C 194/35)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Deza, a.s. (Vlašské Meziříčí, Republika Czeska) (przedstawiciel: P. Dejl, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji chemikaliów z dnia 24 stycznia 2014 r. oznaczonej numerami AFA-C-0000004274-77-09/F, AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F oraz AFA-C-0000004151-87-08/F
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (¹) w związku z art. 118 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (²) oraz naruszeniu prawa do ochrony uzasadnionych interesów handlowych i praw własności intelektualnej.

— W tym względzie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 w związku z art. 118 rozporządzenia nr 1907/2006 z uwagi na fakt, że ujawnienie spornych informacji osobom trzecim prowadziłoby do naruszenia jej uzasadnionych interesów handlowych oraz naruszenia praw własności intelektualnej, gdyż ujawnienie spornych informacji nie jest uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, a w swej decyzji strona pozwana nie wskazała nawet publicznego interesu, który przeważa nad koniecznością ochrony tychże praw skarżącej.

2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu zobowiązań Unii Europejskiej wynikających z porozumienia TRIPS (³) oraz wynikającym z tego naruszeniu prawa do ochrony poufnych informacji.

— W tym względzie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza międzynarodowe zobowiązania Unii Europejskiej wynikające z art. 39 ust. 2 porozumienia TRIPS, zgodnie z którym strony porozumienia zapewniają, aby osoby fizyczne i prawne miały możliwość zapobiegania temu, aby informacje pozostające w sposób zgodny z prawem pod ich kontrolą nie zostały ujawnione, nabyte lub użyte bez ich zgody przez innych, w sposób sprzeczny z uczciwymi praktykami handlowymi, tak długo, jak takie informacje: (a) są poufne w tym sensie, że jako całość lub w szczególnym zestawie i zespole ich elementów nie są ogólnie znane lub łatwo dostępne dla osób z kręgów, które normalnie zajmują się tym rodzajem informacji; (b) mają wartość handlową dlatego, że są poufne; i (c) poddane zostały przez osobę, pod której legalną kontrolą informacje te pozostają, rozsądnym, w danych okolicznościach, działaniom dla utrzymania ich poufności.